

Ingeborgs droom...

Heel veel wilde planten zijn verbonden met oude sages, legendes en sprookjes. Door hun geneeskracht, hun verschijning, omdat ze giftig zijn of vanwege hun naam.

Het leuke is dat, als je eenmaal het verhaal kent dat een plantje je te vertellen heeft, je hem of haar niet makkelijk meer vergeet. Het is net of je elkaar dan beter kent en vanaf dan vriendschap hebt gesloten. Mijn droom is dat iedereen zich weer verbindt met alle planten en bomen om ons heen. Daarom laat ik elke maand een ander plantje aan het woord...

November:

Heksenbezems

Nu de bladeren gevallen zijn en de takken van de bomen goed zichtbaar worden, zijn ze ineens goed te zien; de heksenbezems. "Heksenbezem" is de naam van een flinke bundel korte twijgen die je vooral ziet groeien in berken, maar soms ook in iepen-, eiken- of pruimenbomen.

Inmiddels weten we dat een schimmel de veroorzaker is van die wildgroei van takken, maar

voordat we dat wisten deden heel andere verhalen de ronde...

Heksen zijn van alle tijden. Ze zien er helemaal niet oud en lelijk uit, hebben geen wratten en niet perse zwarte katten als huisdier. Ze wonen in gewone huizen, misschien wel bij jou in de straat en gaan 's morgens naar hun werk, in een auto.

Misschien zijn ze een beetje op zichzelf, omdat ze zich soms meer verbonden voelen met de natuur dan met andere mensen. Ze voelen zich vaak ook een beetje anders dan de mensen om hun heen en durven niet zo goed te vertellen dat ze een echte heks zijn, want veel mensen zijn behoorlijk bang gemaakt voor heksen.

Het leven van een heks is hierdoor wel eens eenzaam. Gelukkig herkent een heks meteen een andere heks en om hun kruiden- en plantenkennis te delen, maar ook voor de gezelligheid, zoeken ze elkaar regelmatig op. Tegenwoordig gaan ze gewoon bij elkaar op de koffie maar er waren tijden dat heksen elkaar alleen in het geheim ontmoetten, 's nachts, als iedereen in een diepe slaap was, om te voorkomen dat hun geheim bekend zou worden.

Het liefst vonden die ontmoetingen plaats, diep in het bos, op een plek die heel moeilijk bereikbaar was voor "gewone" mensen. Een plek waar je alleen kon komen met een hele goede heksenbezem, zodat je er in een mum van tijd naar toe kon vliegen.

Heksenbezems kunnen trouwens alleen 's nachts goed vliegen; zodra ze het zonlicht opvangen zijn het weer gewoon bezems waar je je stoep mee aanveegt.

Zo gebeurde het, dat op een mooie herfstnacht, onder de volle maan natuurlijk, een groepje heksen had afgesproken op een open plek in het bos. Ze hadden het gezellig samen en dronken hun zelf gebrouwen kruidenbitters- en likeurtjes. Het werd een vrolijk feestje, zo

vrolijk dat ze helemaal de tijd vergaten... totdat de eerste zonnestralen al bijna aan de horizon verschenen.

Foto: Anneke Bleeker ©

Verschrikt sprongen de heksen op hun bezems en zoefden richting huis. Halverwege hun terugreis kwam de zon al op, verloren de bezems hun vermogen om te vliegen en tuimelden de heksen tussen de bomen door naar beneden. Hun bezems raakten verstrikt in de bomen en de heksen probeerden uit alle macht hun bezems los te wrikken, maar de ene na de andere verloor zijn steel. Zo bleven de takkenbossen steken tussen de boomtakken en zat er niets anders op dan naar huis te lopen.

De bezems van deze heksen hangen tot op de dag van vandaag nog steeds in een aantal bomen. Deze heksenbezems doen boom noch mens kwaad, net zoals de meeste heksen geen levend wezen kwaad zullen doen.

(Bron: Natuurverhalen, Els Baars)

Ingeborg Nienhuis

(www.heelnatuurlijk.nu)

